

are tools for online communication, they cannot fully replace live interaction, which is an important element of the educational process. In this format, part of the engagement is lost, which fosters the exchange of ideas, emotions, and creativity. Distance learning requires a high level of self-discipline and motivation [1, p.120]. Not all students find it easy to organize themselves effectively in a home environment. The lack of a clear daily structure, which is usually present in classical education, can lead to procrastination and low productivity. Not all students have the necessary technical means to participate in distance learning. Low Internet speed, the absence of modern computers or other devices can significantly limit access to materials and reduce the quality of education. This is especially relevant for students from remote areas or families with low income levels. In distance education, there is a challenge with controlling the independence of students in completing assignments and tests. The absence of direct supervision during exams or tests can lead to an increase in academic violations, such as cheating or using external help. For specialties that require practical experience (medical, engineering, natural sciences), distance learning is particularly challenging. Practical laboratory work, experiments, or internships cannot be conducted remotely, which significantly reduces the quality of specialist training in these fields.

It is concluded that distance learning has numerous advantages as well as significant disadvantages. For many students, it provides an opportunity to access education with minimal time and resource costs, but this format needs improvement to ensure the quality of education on par with traditional methods. It is important for higher education institutions to adapt their programs, introduce the latest technologies, and provide students with opportunities for interaction and practical training. Only then can distance learning become a full-fledged alternative to classical education and meet the modern demands of society.

Література

1. Дацьо О. Г., Буданова Л. Г., Ємельянова Є. С. Вивчення нових методик та методологій викладання іноземних мов, а також їх вплив на результативність навчання. Вісник науки та освіти. 2024. №3(21). С.119–130. DOI:[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11\(17\)](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11(17))
2. Ємельянова Є.С. Проблеми вивчення спеціальних термінів на заняттях з англійської мови професійного спрямування в умовах дистанційного навчання. Викладання гуманітарних та українознавчих дисциплін засобами дистанційного навчання: теорія і практика закладів вищої освіти: Матеріали наук. інтернет-конф. з проблем вищої освіти і науки (м. Харків, 24 листопада 2022 року). Харків : ХНАДУ, 2022. С. 30.
3. Yemelianova, Y. (2015). La mobilité internationale comme composante de l'enseignement agraire technique ukrainien. Yemelianova Y
4. Yemelyanova YS The competence approach in independent work of students in distance learning conditions. Цифрова трансформація професійної підготовки фахівців в умовах застосування SMART-освітніх технологій: стан, проблеми, перспективи: матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції (м. Харків, 29-30 листопада 2023 року). Харків: Комунальне підприємство «Міська друкарня», 2023. С. 132-135.

Жарій Владислав Валерійович,

Педан Аліна Віталіївна

Науковий керівник – канд. філол. наук, доц. Книшенко Н.П.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ТЕРМІНІВ–АНТОНІМІВ АВТОМОБІЛЬНО–ДОРОЖНЬОЇ ГАЛУЗІ

Автомобільно-дорожня термінологія є складником національної терміносистеми, що має свої особливості формування та функціонування, зумовлені специфікою будівельної справи в цілому.

Системність лексико-семантичної організації будь-якої термінології ґрунтується, зокрема, на антонімічних кореляціях, які виявляються у взаємозв'язках між словами на основі протилежності їх значень.

Відповідно до специфіки форм і значень прийнято виділяти кілька типів антонімічних відношень, які притаманні й антонімам у межах автомобільно-дорожньої термінології.

1. Зі структурного погляду терміни-антоніми бувають різнокореневі (їх називають ще лексичними) та спільнокореневі (лексико-граматичні); а також терміни-слова й терміни-словосполучення (двокомпонентні й багатоконпонентні).

Лексичні бісемічні терміни-антоніми часто мають різні корені: профіль поперечний – профіль поздовжній, проєкція горизонтальна – проєкція вертикальна.

Найбільше антонімічних пар термінів творяться приєднанням префікса не- із семантикою заперечення: опора рухома – опора нерухома, основа скельова – основа нескельова, армований – неармований.

Часто використовуються інтернаціональні префікси анти-, де-, контр, напр.: акустичні дорожні знаки – антиакустичні дорожні знаки, дамба – контрдамба.

Значна кількість антонімів творяться внаслідок приєднання до кореня словотворчого форманта без-: труба напірна – труба безнапірна, рейкові шляхи – безрейкові шляхи, консольні рами – безконсольні рами.

Формування деяких термінів-антонімів здійснюється за участі словотворчих засобів, до складу яких увіходять афікси із протилежним значенням: отвір випускний – отвір впускний, перехід наземний – перехід підземний, ряд розбіжний – ряд збіжний, паля підкісна – паля укісна, виїзд – заїзд, рольганг підвідний – рольганг відвідний.

До лексико-граматичних антонімів доцільно віднести й такі, що утворені за допомогою основоскладання з компонентами протилежного значення: водовпуск – водовипуск, одноколіїний – двоколіїний, водознижувач – водопідіймач, односмугова дорога – багатосмугова дорога, лівоповоротний рух – правоповоротний рух, ґрати водоприймальні – ґрати водоспускні, профіль односхилий – профіль двосхилий.

2. За поняттєво-семантичними зв'язками терміни-антоніми бувають контрарні (протилежні), контрадикторні й комплементарні (взаємодоповнювальні).

Як засвідчує аналіз, контрарна антонімія доволі поширена серед досліджуваної термінологіки, наприклад: автомагістраль великої вантажопідйомності – автомагістраль середньої вантажопідйомності – автомагістраль малої вантажопідйомності, дорога ґрунтова – дорога ґрунтова профільована – дорога асфальтована, дорога вузькоколіїна – дорога двоколіїна – дорога багатоколіїна, міст з їздою зверху – міст з їздою посередині – міст з їздою низом, труба безнапірна – труба напівнапірна – труба напірна, початок моста – середина моста – кінець моста, щебеневий шар – шар з чорного щебеню – асфальтобетонний шар, період будівництва підготовчий – період будівництва основний – період будівництва завершальний, асфальтобетон типу А (з умістом щебеню

45-55 %) – асфальтобетон типу Б (з умістом щебеню 35-45 %) – асфальтобетон типу В (з умістом щебеню 25-35 %).

Комплементарні антоніми, наприклад: арматура поперечна – арматура поздовжня, асфальт природний – асфальт штучний, профіль увігнутий – профіль опуклий, проєкція горизонтальна – проєкція вертикальна, просочення глибоке – просочення полегшене, пряма дорога – роздоріжжя, балка основна – балка другорядна, балка закріплена – балка затиснена, вібратор глибинний – вібратор поверхневий, високов'язкий – рідкий, дорога другорядна – дорога кільцева, дорога магістральна – дорога місцевого призначення, міст постійний – міст розбірний, осідання ґрунту безперервне – осідання ґрунту поступове, проліт арочний – проліт балочний, тріщина наскрізна – тріщина поверхнева.

3. За обсягом спільної семантики розрізняють повні антоніми, їх члени антонімічні в усіх семемах і є однозначними (аварійний – безаварійний), і неповні антоніми, тобто такі, члени яких антонімізуються не в усіх своїх значеннях. Напр., у термінологічній парі упорядкована дорога – бездоріжжя, термін бездоріжжя має два значення: 1) мало придатна для

їзди дорога; 2) пора року, коли дороги стають непроїжджими, на позначення антонімічної пари підходить тільки одне – перше значення, тобто дорога, що не придатна для проїзду.

Репрезентативність антонімії в українській автомобільно-дорожній терміносистемі є свідченням затребуваності лексичного відображення протилежних або доповнювальних відношень між явищами, діями, предметами й ознаками цієї галузі.

Квітко Ілля Віталійович

Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варипаєв О.М.

Державний біотехнологічний університет

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ТЕХНІЧНОМУ ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Сучасний технічний прогрес висуває освіту на перше місце в забезпеченні кваліфікованих спеціалістів для промисловості, науки та інших сфер життя. Гнучкість і адаптивність до викликів цифрової ери особливо потрібні у вищій технічній освіті. Інтеграція інноваційних технологій у навчальний процес стала одним із найважливіших завдань сучасних технічних ВНЗ. Сучасні педагогічні підходи вимагають не лише передачі знань, а й розвитку навичок творчого мислення, проектної роботи, співпраці, самостійного навчання, що можливо завдяки широкому впровадженню інноваційних методик і технологій.

Вищі навчальні заклади, зокрема технічні, України активно впроваджують нові технології навчання для підвищення якості освіти, відповідності міжнародним стандартам, розширення міжнародної співпраці. Зокрема, освітні реформи на основі положень Болонського процесу сприяють гармонізації освітніх програм із міжнародними вимогами та стандартами.

Для цього необхідно використовувати методології, які пропонують швидкий доступ як до мультимедійних, так і до інформаційних технологій, які несуть сучасні наукові знання та дані та інтегрують їх у навчальний процес.

Особливу увагу необхідно приділити розвитку електронних бібліотек, які б пропонували студентам і викладачам рідкісні видання, наукові праці та інформаційні ресурси як національного, так і міжнародного рівня.

Разом із комп'ютерними комплексами та програмним забезпеченням це відкриває нові можливості для дослідження та навчання за допомогою інформаційно-аналітичних систем правової інформації, технічних баз даних та інших цифрових засобів.

Українське законодавство також підтримує інноваційні підходи в освіті. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» одним із ключових завдань вищих навчальних закладів є поєднання освітньої, наукової та інноваційної діяльності.

Це передбачає постійне оновлення навчальних програм, удосконалення методики навчання, впровадження в навчальний процес сучасних технологій. Одним із напрямів його розвитку є інноваційна діяльність в освіті. Останнє є важливим у суспільному розвитку, оскільки дозволяє адаптувати знання та вміння студентів до змін у структурі ринку праці, що швидко змінюється.

Нові підходи до освіти пріоритетними вважають інтерактивні методи навчання. В його основі лежать такі технології, як проектне навчання, командна робота, індивідуалізовані форми навчання. Його широко використовують технічні університети, що дає можливість розвивати вміння вирішувати складні інженерні задачі, оскільки вимагає не тільки теоретичних знань, а й умінь використовувати теоретичні знання на практиці.

Використання інформаційно-комунікаційних технологій є однією з найважливіших складових частин інноваційних освітніх технологій. Такі технології включають дистанційне навчання, онлайн-курси (включаючи МООС), інтерактивні лекції та мультимедійні презентації. Такі технології дають студентам можливість доступу до навчальних матеріалів у